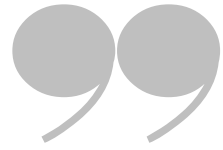

GÖMÖRI GYÖRGY

Petőfi, 1846 szilveszterén

„Tied vagyok, tied, hazám”
írtam korábban, és így gondoltam is.
De nem csak a tiéd. Most ex-vándorszínészként
készülök a legnagyobb szerepre, amit
a „Végső Harc a Világszabadságért” című
szomorújátékban szeretnék játszani.
Mert ha a magyar egy napon szabad lesz,
miért maradjon rab a többi nép?
Esténként tanulok franciául,
hogy beszélhessem a forradalom nyelvét,
meg angolul, hogy megértsem a híres lázadókat:
Byron lordot és barátját, Moore Tamást.
Míg egy olyan kort álmodok, ahol
a földön a Testvériség az úr,
ha már a nép lerázta dologtalan
urait, és leszámolt minden pöfeteg,
elhízott zsarnokával.